

יום ה', כ"ה בטבת תשס"ח (03 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

רבים הם הלכות שולחן הערוך העוסקות בענייני תערובות. מה קורה כאשר פרי שיש עליו קדושה נופלת לתוך סל של חולין – האם כל הפרות קודש או חול? מה עושים כאשר חלב נופל לתוך מרק של בשר – שופכים את המרק, או מותר להשתמש בו?

= במסגרת דיני הכשרות שבהלכה, **תערובת** היא דבר אסור ודבר מותר שהתערבבו, כגון מזון כשר עם מזון טרף או כלי כשר עם כלי טרף.

דינים מיוחדים נקבעו על מנת לפסוק מתי מותרת התערובת (באכילה, בבישול וכו') ומתי אסורה. הקריטריונים משתנים לפי הסיטואציה ותלויים בחום, מצב הכלי, מה נתערב לתוך מה ומתי ועוד. מדין תורה איסור שנתערב בהיתר ואי אפשר להפריד ביניהם, אם יש בתערובת **רוב היתר**, בטל האיסור המועט ונעשה גם הוא מותר. אבל אם האיסור נותן טעם בהיתר, אף על פי שיש רוב היתר נאסרת כל התערובת. ולכן אם נתערב מין בשאינו מינו, יבש בלח או לח בלח, או מין בשאינו מינו יבש ביבש ונתבשלה התערובת, כדי לבטל את האיסור יש צורך שההיתר יהיה **פי שישים** מהאיסור, שכן רוב המאכלים אינם נותנים טעם בכמות העולה עליהם פי שישים.

חכמים גזרו שתי גזרות: מין בשאינו מינו שנתערב יבש ביבש וכן מין במינו שנתערב לח בלח או לח ביבש - גם הם צריכים ביטול בשישים. ועל כן כל איסור בטל בשישים, למעט מין במינו שנתערב יבש ביבש, שבטל **ברוב**. החשיבות למידע על גורם האיסור - מהתורה או מדברי חכמים - חשוב למקרים בהם נוצר ספק, שספק מהתורה הוא בדרך כלל להחמיר, וספק מדברי סופרים הוא להקל. =

[http://he.wikipedia.org/wiki/תערובת_הלכה]

לא כל תערובת מהווה "בעיה" הלכתית, אך היא תמיד דורשת התייחסות, ופעמים אף מעלה פליאה, כדוגמה בפרשת השבוע. והנה במכה השביעית בסוף פרשתנו, פר' "וארא", מכת הברד, אומר הכתוב: **"ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמוהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי..."** [שמות ט' 24] אומר רש"י: "נס בתוך נס, האש והברד מעורבין והברד מים הוא, ולעשות רצון קונם עשו שלום ביניהם."

מכאן, אנחנו רואים כי הקב"ה מנהל את עולמו על-פי רצונו. כאשר הוא בא להעניש את המצרים במכה הזאת, הוא מפעיל "תערובת" מיוחדת, והתרחש נס בתוך נס. "הברד לא כיבה את האש והאש לא המיסה את הברד, אלא היו שניהם הולכים יחד ומכים את מצרים. אש וברד אמנם אינם יכולים לחיות בשלום ביניהם, אולם, כפי שרש"י אומר, עשה הקב"ה שלום ביניהם והם הכו יחד את מצרים.

כל כחות הטבע שלולחים הם של הקב"ה כדי לעשות את רצונו. במהלך הרגיל של החיים, רצון ה' הוא שאש ומים לא יוכלו לחיות יחד בכפיפות אחת, אלא האחד יכבה את משנהו. אולם, קיים מצב שבו למען מטרה מיוחדת במינה מעוניין ה' שיחול שינוי בטבע, ובאותה שעה רצון ה' הוא

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ²⁸	(י-ם): 16 ¹³	(ת"א): 16 ²⁷	(חיפה): 16 ¹⁶
צאת השבת	(ב"ש): 17 ²⁷	(י-ם): 17 ²⁸	(ת"א): 17 ³⁰	(חיפה): 17 ²⁷

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

פרשת השבוע: **"וארא"** [שמות ו' 2 – ט' 35]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', כ"ה בטבת תשס"ח (03 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שהם יפעלו יחדיו. מכה זו, אם כן, ממחישה יתר על המידה את כל מהותו של העולם הזה וברואיו – והוא שנעשה אך ורק את רצון אבינו שבשמיים, ושנבטל את רצוננו מפני רצונו... ["תורה וחיים" - וארא]

ומה עם פרחי השבת? ובכן, התורה מלמדת אותנו: "והפשתה והשעורה נוכתה [ממכת הברד] **כי השעורה אביב והפשתה גבעול**". [שמות ט' 31]
ושמחים אנו לשלוח לכם את הפרחים של צמחים אלה שניזוקו אז לפי רצון ה' לאותה שעה, אך איזה בית יהודי יש ללא שעורה בחמין של שבת, ואיזה שלחן שבת אינו מכוסה במפה של משי...?

ומבורך,

בברכת שבת שלום
ברברה, מרדכי וב"ב

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ²⁸	(י-ם): 16 ¹³	(ת"א): 16 ²⁷	(חיפה): 16 ¹⁶
צאת השבת	(ב"ש): 17 ²⁷	(י-ם): 17 ²⁸	(ת"א): 17 ³⁰	(חיפה): 17 ²⁷

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

פרשת השבוע: "**וארא**" [שמות ו' 2 – ט' 35]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.